

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010411
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8713010411.2

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. novembra 2013 v Poprade, takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý :

A. L. K. F. O. U. K. - nar. XX.XX.XXXX H. D.-E. E., F. R.
D., bez udania adresy, toho času T. - O. Č..
XXX, O. D., Z. A. T.,

je vinný

- z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

preto že

- ako otec detí H. L., nar. XX.XX.XXXX a mal. N. L., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 64/2009 zo dňa 11.03.2010, právoplatným dňa 19.03.2010, bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. sumou 90,--eur mesačne a na výživu mal. syna N. sumou 70,--eur mesačne, od 01.11.2009 do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a následne rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 13P 18/2012 zo dňa 24.07.2012, právoplatným dňa 21.09.2012, bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. sumou 120,--eur mesačne a mal. syna N. sumou 100,--eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade a inde neplnil v období od 21.12.2011 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 30.04.2012 do 20.11.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde vyživovaciu povinnosť na svoje deti nahlásil, čím mu takto za obdobie od 21.12.2011 do 29.04.2012 a od 21.11.2012 doposiaľ vznikol dlh pre matku detí D. L. v sume najmenej 3 060,--eur a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2011 zo dňa 20.12.2011, právoplatným dňa 30.04.2012, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi, dávku v nezamestnanosti ani nemocenské dávky a bol evidovaný ako živnostník,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 /dvadsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného A. L. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe, že ako otec detí H. L., nar. XX.XX.XXXX a mal. N. L., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 64/2009 zo dňa 11.03.2010, právoplatným dňa 19.03.2010, bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. sumou 90,--eur mesačne a na výživu mal. syna N. sumou 70,--eur mesačne, od 01.11.2009 do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a následne rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 13P 18/2012 zo dňa 24.07.2012, právoplatným dňa 21.09.2012, bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. sumou 120,--eur mesačne a mal. syna N. sumou 100,--eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade a inde neplnil v období od 21.12.2011 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 30.04.2012 do 20.11.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde vyživovaciu povinnosť na svoje deti nahlásil, čím mu takto za obdobie od 21.12.2011 do 29.04.2012 a od 21.11.2012 doposiaľ vznikol dlh pre matku detí D. L. v sume najmenej 2 400,--eur a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2011 zo dňa 20.12.2011, právoplatným dňa 30.04.2012, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom v uvedenom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi, dávku v nezamestnanosti ani nemocenské dávky a bol evidovaný ako živnostník.

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavnom pojednávaní vykonanom v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného A. L., vykonal dôkazy prečítaním výpovede obžalovaného, svedkyne D. L. a listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Obžalovaný A. L. v prípravnom konaní využil svoje právo a ku skutku kladenému mu za vinu nevypovedal.

Spáchanie žalovaného skutku obžalovaným A. L. preukazovala výpoveď D. L. - matky maloletých detí H. K. N., ktorá vo svojich výpovediach v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní potvrdzovala, že obžalovaný jej v žalovanom období na maloleté deti riadne a včas neprispieval na ich výživu, napriek tomu, že mu táto povinnosť bola určená súdom na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 64/2009 zo dňa 11.03.2010, právoplatným dňom 19.03.2010 vo výške 90,--eur mesačne na dcéru H. a vo výške 70,--eur mesačne na syna N., od 01.09.2011 na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 13P 18/2012 zo dňa 24.07.2012, právoplatným dňom 21.09.2012 vo výške 120,--eur mesačne na dcéru H. a vo výške 100,--eur mesačne na syna N. a že ani iným spôsobom neprispieval na ich výživu, svedkyňa potvrdila aj to, že obžalovaný ako otec detí sa s nimi nestýkal, nekontaktoval ich a ani žiadnym iným spôsobom neprispieval na ich výživu i to, že napriek tejto skutočnosti deti núdzou netrpeli a netrpia, aj keď žijú skromne, snaží sa im zabezpečiť všetky ich základné životné potreby.

Žalovaný skutok a konanie obžalovaného A. L., bolo okrem výpovede svedkyne D. L. preukázané aj ďalšími listinnými dôkazmi zabezpečenými prípravným konaním - išlo predovšetkým o správy príslušných štátnych orgánov, rodnými listami detí, rozsudkami Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 64/2009 zo dňa 11.03.2010, právoplatným dňom 19.03.2010, sp. zn. 13P 18/2012 zo dňa 24.07.2012, právoplatným dňom 21.09.2012, sp. zn. 10P 127/2012 zo dňa 08.02.2013, právoplatným dňom 03.04.2013, ktorým bol zamietnutý návrh obžalovaného na zníženie vyživovacej povinnosti vo vzťahu k deťom H. B. N., ale aj podstatným obsahom trestného spisu sp. zn. 2T 5/2011, sp. zn. 2T 110/2011, najmä rozsudkami zo dňa 20.12.2011, právoplatným dňom 30.04.2012 a zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňom 31.05.2012.

Takto vykonané dokazovanie po jeho vyhodnotení v zmysle zásad uvedených v Trestnom poriadku v § 2 ods. 10, § 12 a § 19 viedlo súd k záveru, že vyššie uvedenými dôkazmi bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, že postačuje na jeho rozhodnutie a že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral.

Súd súčasne dospel pritom k záveru, že žalovaný skutok sa stal na tom skutkovom základe, ktorý uviedol vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom ho vzhľadom na vykonané dokazovanie upravil len čo do doby páchania trestného činu a výšky dlžnej sumy na výživnom a to na výšku 3 060,--eur.

Na základe vyššie uvedeného súd súčasne konštatoval, že obžalovaný A. L. tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený sa z hľadiska právnej kvalifikácie dopustil po všetkých stránkach znakov trestného činu kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Na konanie obžalovaného A. L. sa nevzťahovali ustanovenia Trestného zákona o účinnej ľútosti, obžalovaný ani v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom na výzvy zasielané mu v súvislosti s úhradou bežného či dlžného výživného nijakým spôsobom nereagoval a matke dieťaťa dlžné ani bežné výživné nezaplatil.

Obžalovaný pre vyvinenie sa z následkov jeho trestnej zodpovednosti za žalovaný skutok nemal žiadnu právne relevantnú okolnosť, sám v odôvodnení odporu podanému proti trestnému rozkazu vydanému vo veci dňa 05.08.2013 priznáva, že v žalovanom období nezaplatil matke detí žiadne výživné a len preto, že nemal dostatok finančných prostriedkov, pretože nepracuje a prácu si ešte len hľadá a takúto relevantnú okolnosť pre vyvinenie sa z následkov jeho trestno-právnej zodpovednosti nezistil vykonaným dokazovaním ani súd.

Obžalovaný mal a mohol svoju vyživovaciu povinnosť k dcére H. i synovi N. plniť tak, ako mu bola stanovená na základe právoplatných rozhodnutí tunajšieho súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 14P 64/2009 a sp. zn. 13P 18/2012.

Z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 13P 18/2012 vyplýva, že zákonný sudca okrem iného konštatoval, že starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje výlučne ich matka, že obžalovaný ako otec detí pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody podnikal a dosahoval príjem cca 20 000,--Sk mesačne, a že pri určení výšky mesačnej vyživovacej povinnosti boli u obžalovaného zohľadnené všetky jeho majetkové pomery, možnosti a schopnosti pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, keďže si túto situáciu zavinil sám, ako aj to, že obe deti majú zvýšené výdavky súvisiace s návštevou strednej školy.

Z dôkazov vykonaných súdom síce vyplynulo, že obžalovaný je toho času oficiálne bez zamestnania a preukázateľného príjmu, ani táto skutočnosť ho však z následkov jeho trestno-právnej zodpovednosti nevyvíňuje, pretože ako otec detí a rodič si musí byť vedomý svojich zákonných povinností vyživovať a zaopatrovať svoje maloleté deti, navyše aj preto, že obžalovaný A. L. ani po výkone trestu a ani v súčasnosti nebol zaevidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a z toho dôvodu nemohol potom poberať ani dávky v nezamestnanosti a ani dávky v hmotnej núdzi, teda že sám si zavinil aj túto súčasnú situáciu a trestný postih.

Z odôvodnenia ďalšieho rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 10P 127/2012 však vyplýva, že obžalovaný síce požiadal o zníženie vyživovacej povinnosti na obe maloleté deti, súd však rozsudkom zo dňa 08.02.2013 jeho návrh zamietol, čo odôvodnil okrem iného aj tým, že od predchádzajúcej úpravy výživného sa pomery obžalovaného ako otca nezhoršili, práve naopak, tieto sa zlepšili, pretože v decembri 2012 po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa mal zamestnať v zahraničí a dosahovať určitý príjem, čo však pri podávaní odporu obžalovaný zamlčal.

O benevolentnom a pretrvávajúcom protiprávnom prístupe obžalovaného k plneniu si týchto rodičovských povinností svedčia aj jeho predchádzajúce odsúdenie za rovnaký trestný čin a vo vzťahu k tým istým maloletým deťom, v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 2T 5/2011, kde mu bol pri uznaní viny pre prečin zanedbania povinnej výživy uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 /šest'/ mesiacov, s výkonom v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, aj keď tento rozsudok vo vzťahu k trestu bol zrušený ďalším rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T 110/2011.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného A. L. vyhodnotil ako konanie spáchané v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Napriek tomu, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil - vykonané dôkazy nepreukázali, aby svojim konaním vydal oprávnené osoby - maloleté deti do nebezpečenstva núdze, ich výchovu a výživu zabezpečovala a zabezpečuje matka D. L. aj za pomoci štátneho orgánu, ktorý jej vypláca náhradné výživné.

Obžalovaný A. L. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 110/2011 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom išlo o trest súhrnný, ktorým bol zrušený výrok o treste z predchádzajúceho odsúdenia vo veci vedenej pod sp. zn. 2T 5/2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z evidencie priestupkov príslušného štátneho orgánu vyplýva, že obžalovaný má jeden záznam za porušenie pravidiel cestnej premávky, z miesta trvalého bydliska obžalovaný nie je bližšie hodnotený. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k riadnemu životu a aby iných odradil od páchania trestných činov, súčasne prihliadol na to, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený a to aj za rovnaký trestný čin ako v súčasnosti, čo vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a ďalej na to, že u obžalovaného nebola zistená žiadna z poľahčujúcich okolností, čím došlo k prevahe priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Takto vyhodnotené zásady pre ukladanie trestov, ich druhov a výmery viedli súd k záveru, že u obžalovaného A. L. sa účel trestu dosiahne len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody nad dolnou hranicou jeho výmery, zvýšenej v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona o jednu tretinu, bez možnosti podmieneného odkladu trestu odňatia slobody a s výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v období posledných 10-tich rokoch bol už vo výkone trestu odňatia slobody.

K náprave obžalovaného nevedli ani predchádzajúce odsúdenia, ani výkony trestov odňatia slobody, obžalovaný pokračuje v páchaní tejto úmyselnej trestnej činnosti opakovane, čím podľa názoru súdu nie sú u menovaného dané žiadne iné zákonné možnosti na uloženie iného druhu či výmery trestu.

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.